

kat kitöltő, sudár fiatal hallgatóink ragyogó szemét. Ilyenkor, Karácsonykor különösen tisztán látjuk a gyermek Jézus szemét, s mintha ez fénylenék felénk a szemek örök beszédéből: „Én is a felnőttek tanítója voltam s a magyar lélek benne van abban az emberlélekben, amelyet én gazdaggá és szabaddá tettem.“

A legszebb karácsonyi ajándékot mi már megkaptuk, mert azt elsősorban a magunk lelkiismeretétől vártuk. Sokat igyekeztünk, valami keveset meg is tudtunk valósítani: munkás Adventünket szent és nyugalmas Karácsony varázsa szenteli meg.

Az elmúlt hetekben kultuszminiszterünk Zircre, ahova pihenni vonult, magával vitte két kedvenc tervét: a nyolcosztályú népiskola és az iskolán kívüli népművelés törvénytervezetét. A magyar népművelés sovány esztendei végükhöz közelednek: az ő nagyvonalú magyar akarásában bizakodva készülünk a boldogabb esztendőkre. S az az ajándék, amit a nemzetnek szán, egyben a mi ajándékunk lesz. Mert a népművelő irigység nélkül melegszik a más karácsonyfája alatt, az ő karácsonyfája pedig az egész magyar nép fölé terjeszti ki diadalmas ágait.

Hankiss János

RÉGI KARÁCSONYI VERSEKBŐL

Karácsony-est.

A szent fa fényesen kigyúl,
Szép, mint egy álom, egy rege.
Alatta zsong ártatlanul
A gyermekek víg serege.
Elnézem ezt a kis hadat,
Megszáll egy méla hangulat, —
Ti szép, ti jó kis emberek,
Kacagjatok, örüljeteK.

Ki él, beszél, ront, küzd, teremt,
Ki haldoklik már és ki holt,
Ki bűnös, aljas — és ki szent —
Egykor gyerek mindenki volt,
S ki itt örül, ki itt kacag. —
E gyermekből lesz férfi, agg,
Asszony, anyó — s tán mint ma én
Mereng ma Jézus ünnepén...

...A szent fa fénye kialudt,
A gyermek is aludni vágy,
És mindenik számára jut
Egy-egy kicsinyke pelyhes ág.
S ha látok alvó gyermeket,
Úgy érzem újra: nem lehet,
Hogy az még kártya lesz talán,
A bűnök játékasztalán.

Kozma Andor